

Svéd Mihály Párizsban



Ez az apukám [Svéd Mihály] fiatalon, Párizsban, még a házassága előtt. Ez a kép olyan 1925-1926 körül készülhetett.

Apám családjában az apám volt az, akit egyetemre küldtek a nagyszüleim, mert ő volt a legidősebb. Általában a legidősebbet küldték el a zsidó családokban tanulni. Az öccsei közül az egyik ikeröccse [Svéd Vilmos] szakmát tanult, fodrász volt és pedikűrös, fodrászüzlete volt a Népszínház utcában. A másik [Svéd Zoltán] kereskedelmiben érettségizett, és Sanyinak is szakmája volt. Apu végül egy évet végzett csak a közgazdaságin. Mert aztán felmérte a helyzetet, hogy nincs tovább [Apja 1917-18 körül kezdhették egyetemi tanulmányokba (1899-ben született). Nem tudjuk kideríteni, melyik egyetemre iratkozott be közgazdaság-tudományt tanulni, hiszen önálló közgazdasági egyetem ekkor még nem létezett. Lásd a szócikket: közgazdaság-tudományi egyetem. -- A szerk.]

1919-ben beállt vöröskatonának, mint afféle baloldali ember. Amikor leverték a kommünt, akkor a Svéd nagyapámék a Császárfürdő állomás épületében laktak, mert ott volt a nagypapa állomásfőnök. És jöttek oda a csendőrök, őt keresték [Minden bizonnyal rendőrök voltak, nem csendőrök. Csendőrség vidéken volt. -- A szerk.]. Az apu volt otthon egyedül. Mondták, hogy a Svéd Mihályt keresik. S apunak rögtön büdös volt a dolog. Hogy miért keresik a csendőrök. Azt mondta, a bátyja nincs itthon. Miután voltak testvérei, úgy tett, mintha ő valamelyik öccse lenne. A csendőrök ott hagytak egy papírt, hogyha megjön, azonnal jöjjön be a rendőrkapitányságra. Erre az apukám bepakolt egy kis bőröndbe, és fölült a párizsi vonatra. Párizsig meg sem állt. Kint volt öt vagy hat évig. 1920-ban ment ki Párizsba. Miután az apukám eléggé értelmes, okos ember volt, megértette, hogy ő a büdös életben Magyarországon értelmiségi pályát nem fog folytatni, és kitanulta kint a női szabóságot. Egy nagyon művelt szabó lett belőle, aki jól beszélt nyelveket is, s Párizsban magába szívta a kultúra, a művészetek szeretetét is.

Akkor ismerkedett meg anyukámmal, amikor hazajött, és 1929-ben elvette feleségül. Anyám is varrónő volt. Együtt csináltak egy varrodát, egy szabóműhelyt. Ez egy belvárosi szabóság volt, amiben főleg apukám meg anyukám dolgozott.